

VILÉMOVSKÉ

KVĚTEN 2021
ROČNÍK 27.

NOVINY

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML

ÚVODNÍ SLOVO, CHVILKA POEZIE

Vážení a milí spoluobčané,

dovolu mi, abych vás přivítal v dalším, tentokrát květnovém, shrnutí dění v naší obci.

Hned v úvodu se velmi rád vrátím k akci, která proběhla na konci měsíce dubna, jejímž cílem byla výsadba nových stromů ve dvou lokalitách v intravilánu naší obce, a to u sportovní haly a ve svahu pod mateřskou školou. Celá akce proběhla velmi pěkně a já osobně mám velkou radost z vaší velké účasti, díky které se nakonec bez větších potíží vysázelo více než 40 stromů. Opravdu moc vám všem za to děkuji! Závěrem dodám, že nákup těchto stromů byl podpořen Nadací ČEZ částkou ve výši 113 tis Kč. Více informací a fotografie naleznete v tomto čísle Vilémovských novin v samostatném článku věnovaném této akci.

Touto akcí ale sázení zeleně v letošním roce v naší obci nekončí. Ještě v průběhu měsíce května proběhne výsadba menší zeleně, tedy keřů a travlek, v lokalitě u sportovní haly a celý prostor tím bezesporu získá na atraktivitě. Jako další je v plánu podzimní výsadba další skupiny stromů, a to v lokalitě ve svahu pod mateřskou školou, kde by v průběhu letošního a příštího roku měla vzniknout i zpevněná přístupová cesta a schodiště pro lepší přístup do mateřské školy.

V tuto chvíli je v plném proudu rekonstrukce Vilémovského viaduktu, která svou náročností a jedinečností láká nejen nás všechny obyvatele Vilémova, ale i spousty obyvatel okolních měst a obcí. Jsem rád, že jsme se jako obec domluvili s vlastníkem staré mostové konstrukce na získání jednoho segmentu této konstrukce, který bychom rádi v obci ponechali jako artefakt původního mostu a připomínku jeho rekonstrukce. Zároveň věřím, že dokážeme vymyslet takové umístění a pojetí, které bude zajímavým a důstojným prvkem naší obce s odkazem na naší největší dominantu.

Ve velmi brzké době bude rovněž zahájena revitalizace jednotlivých zastavení naší Křížové cesty. V rámci této akce budou opravena všechna jednotlivá zastavení vyjma posledního 14. zastavení – Božího hrobu. Před opravou tohoto zastavení je třeba zpracovat samostatný odborný posudek, zejména z důvodu jiných použitých materiálů. Na všechna ostatní zastavení bylo doposud od jednotlivých dárců vybráno 210.100,- Kč, za které velmi děkujeme! Samozřejmě stále platí možnost darování jakékoliv částky, budeme moc rádi.

Milí občané Vilémova, přeji vám všem spousty příjemně strávených jarních dnů a hodně zdraví.

Bc. Zdeněk Černý

Chvilka poezie

Jsem...

Jsem němá ozvěna Tvého hlasu,
slova poskládaná do herbáře.
Jsem pramenem Tvých vlasů,
piha plašící vrásky z Tvójí tváře.

Jsem přání nečekaně splněné,
cíl v nedohlednu a cesta dlouhá.
Jsem spánek po noci probdělé,
Tvoje naivní domněnka pouhá.

Jsem lék na Tvé srdeční šrámy,
dravá řeka, co mosty zboří.
Jsem ztracený klíč od hvězdné brány,
plamen ohňů Filipojakubských a hořím.

Jsem dotykem v konečcích prstů,
malá slza smíchu na Tvé řase.
Jsem snář plný prázdných listů,
Tvá budoucí múza zakletá v čase.

Jsem Tvůj podvědomý strach,
temnota duše světlem přikovaná.
Jsem nenapravitelný větroplach,
Tvá láska teď a navždy milovaná...

#neviditelnabasnicka

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

OSOBNOSTI OBCE - FRANTIŠEK ČERMÁK

ÚVOD

V tomto vydání Vilémovských novin vám, milí čtenáři, nabízíme k přečtení rozhovor s člověkem, který měl možnost spoluúčastnit se realizace několika místních staveb. Známý je také svým účinkováním ve folkové skupině, pořadatelstvím kulturních akcí ve Vilémově a v neposlední řadě láskou ke sportům, a to zejména k basketbalu. Tímto člověkem je pan František Čermák a já mu tímto moc děkuji za přijetí mé nabídky na rozhovor.

Pane Čermáku, jako již tomu tradičně bývá v mých rozhovorech, i Vás poprosím o úvodní představení.

Narodil jsem se v Mladé Boleslavi před 75 lety otci zlatníkovi a hodináři a mamince kadeřnici, avšak většinu dětství jsem prožil v Jablonném v Podještědí. Do Boleslavi jsme jezdili hlavně o prázdninách za babičkou a dědou. Díky jejich cestovatelské vášni jsem poznal kouzlo stanování na břehu Vltavy a díval se do výšky na Orlík a Zvíkov ještě před tím, než údolí zaplavila přehrada.

Velice pěkné a bezstarostné období jsem prožil na průmyslové škole v České Lípě, kde jsem se také seznámil s mojí manželkou. V tomto období jsem už žil jen s otcem, přičemž sestra zase s matkou, tudíž byl pro mne internát jakýmsi druhým domovem a občas jsem si finančně přilepšoval na různých brigádách. Jako asi každý středoškolač se slušnými studijními výsledky jsem i já posílhal po studiu na vysoké škole, a to také z toho důvodu, že se mi ještě nechtělo nastoupit do pracovního procesu. Přihlásil jsem se tedy na Vysokou školu strojní a textilní v Liberci. Po zdárně ukončeném jednom semestru jsem ale z rodinných důvodů byl nucen ukončit svůj krásný studentský život.

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

Po absolvování základní vojenské služby jsme si s tehdy ještě budoucí manželkou předběžně zajistili pracovní místa včetně příslibu bydlení v Moravské Třebové. Příznám se, že jsme tehdy odmítali možnost jít bydlet na vesnici. Osud však chtěl, že z příslibu

bydlení v Moravské Třebové sešlo a my jsme tedy začali bydlet zde, ve Vilémově. K získání bytu nám pomohl fakt, že manželka pracovala v sekretariátu národního podniku STAP. Zpětně jsme s manželkou zkonstatovali, že přes to, jak se nám do Vilémova původně nechtělo, jsme zde prožili hezkou část produktivního věku života, který byl spojený převážně s firmou STAP.

V kolikátém roce jste vlastně začal pracovat ve STAPu?

Nastoupil jsem v roce 1966, kdy jsem byl přijat do investičního útvaru. Měl jsem štěstí, že mým prvním vedoucím byl Ing. Vroubek, od kterého jsem měl možnost leccos se přiučit. Z náplně mé pracovní činnosti vyplývala i účast při dokončování výstavby tkalcovny ve Vilémově a jejím vyhodnocení.

Zajištění realizace této stavby v zapadlém koutě naší vlasti, vytvoření podmínek pro výrobu vlastních stavů či zmodernizovat a dobudovat objekty jako jsou barevna, kotelna či sklady v areálu tkalcovny, to vše by nebylo možné bez mimořádné aktivity tehdejšího ředitele národního podniku STAP, pana Karla Lemfelda, který toho pro rozvoj stuhařské výroby v této oblasti udělal mnoho. Chtěl bych také říct, že podle mého názoru za proslavení STAPu nese největší zásluhu právě pan Lemfeld. Bez něj by hodně lidí, včetně mě,

nevědělo, kde vůbec leží Vilémov. Postupem času mi byla svěřována stále náročnější práce a mně bylo jasné, že budu muset začít umět číst stavební výkresy, konkrétně při první přestavbě kotelního areálu STAP ve Vilémově. A tak jsem absolvoval dálkové studium stavební průmyslovky v Děčíně.

Než jsem se stal vedoucím strojního závodu STAPu ve Velkém Šenově, jsem se v průběhu let z titulu mého pracovního zařazení podílel na přípravách realizací některých objektů v obci. Jednalo se o výstavbu objektů pro bydlení a občanské vybavenosti. Takovou zajímavostí možná je například to, že tři dny před nástupem na montáž spodního domu typu BANKS, u domu s pečovatelskou službou, jsme se v kanceláři ve třech lidech rozhodli, že změním část základu budovy tak, aby na přání budoucích uživatelů byl vchod do budovy směrem do vesnice, což jsme také zrealizovali. Vchod měl být původně směrem k vodní nádrži.

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML.

Asi nejvíce dominantní v této oblasti byla stavba tělocvičny. Velký podíl na prosazení výstavby měli pan Bohumil Štrombach, předseda místního národního výboru, a pan Jan Lemfeld, vedoucí investic. Na realizaci samotné se potom nejvíce podepsal pan Štefan Szabó, a to jak vypracováním projektu, tak dozorem nad stavebními pracemi, kterých jsme se zúčastnili i my, všichni sportovní nadšenci. Rád bych v tomto směru jako starostu obce zmínil pana Štrombacha. Pan Štrombach dokázal, i když se nejednalo přímo o nutnou výstavbu, přesvědčit o vhodnosti takového objektu vedení STAPu a stavba se stala akcí, kde jsme všichni odpracovali hodně dobrovolných hodin. Dokončení stavby se ve funkci starosty již ale, vzhledem k nemoci, nezúčastnil. Já jsem při budování tělocvičny již působil ve Velkém Šenově a díky funkci a dřívějším známostem jsem byl schopen pomoci i při zajišťování materiálu a odborných prací.

Vím, že před revolucí byla státní správa s veřejným sektorem více spjatá, takže z titulu Vaší funkce jste se podílel na realizaci různých projektů, ale co Vaše působení v porevolučním zastupitelstvu?

Delší dobu jsem byl členem stavební komise obce a po roce 1989 také voleným zastupitelem. Působil jsem na této funkci dvě volební

období, za vlády starostů Chmelaře a Raičarta, ovšem v polovině druhého mandátu jsem funkci položil, neboť jsem ztratil pocit užitečnosti.

V úvodu jsme se již zmínili o koníčcích a dalších mimopracovních aktivitách, prozradíte nám víc?

Do mimopracovních aktivit jsem se zapojil prakticky hned po mém příchodu do STAPu. Tehdy byl velmi populární například běžec-ký závod na lyžích o pohár ředitele, kterého jsem se jako pořadatel zúčastnil. Také jako jeden z pořadatelů jsem rovněž zažil poslední skokanskou sezónu na skokanském můstku, tuším, že v roce 1968. Na tomto místě bych rád zmínil, že tehdy byl velkou vilémovskou hvězdou ve skoku na lyžích Jarda Medek.

Fotbalové hřiště, stejně jako dnes, bylo těžištěm sportovního života v létě. Tehdy ještě škvárové. Turnajů v malé kopané či nohejbalu jsem se často vedle pořadatelství také přímo účastnil. Tehdy se však ještě nejednalo o fotbalový Putovní květ, jak jej známe dnes.

ZDROJ: FRANTIŠEK ČERMÁK

Když bylo třeba, maloval jsem plakáty pro místní fotbalový oddíl, který tehdy hrál nižší soutěže než dnes. Také jsem dost fotil. Myslím si, že většina černobílých fotografií, které zdobí zdi klubovny fotbalistů od roku 1967, je vyfocena mým mizerným fotoaparátem a vyvolána v temné komoře v naší koupelně.

Kromě toho sportovního, jsem se po krátké době žití ve Vilémově zapojil také do života kulturního. Centrem kulturního života byl závodní klub. V těchto mých prvních letech zde nebyl klub pouze tanečním sálem a prostorem pro divadelní scénu, ale také tělocvičnou. Rád vzpomínám na vystoupení amatérského divadla, jehož členy byli i někteří vilémovští občané. Účinkoval jsem v malém hudebním šramlíku, který doprovázel amatérské herce na jevišti. V restauraci závodního klubu STAP se také scházela karetní společnost a zde jsme také sledovali sportovní přenosy. Když bylo spuštěno barevné vysílání Československé televize, tak obraz, který doputoval na tento konec republiky, byl velmi mizerný. Nejvíce se to projevovalo u sportovních přenosů, například když jsme nadšeně zírali na černobílého hokejistu, za kterým v závěsu následovala barva jeho dresu. Tenkrát se ještě nedařilo, aby se sešlo to, co k sobě patří.

Druhou velmi oblíbenou „kulturní štací“ ve Vilémově byl hotel Praha, nyní uzavřená pizzerie Milano. Setkávali se zde „Mikováci“ a „Stapáci“. Pod rázným dohledem rázné velitelky hospody, paní Čudové, se rokovalo o všem možném. Paní Čudová dokonale ovládala provoz a věděla, kdy zasáhnout včas tak, aby unavený návštěvník ještě dokázal opustit vymezený prostor po svých.

Postupně narůstal počet obyvatel, a s tím ruku v ruce také společenský život v jediném, ale za to dobře vybaveném závodním klubu STAPu s odpovídajícím zázemím. V jeho prostorách se odehrávaly besedy se zajímavými lidmi. Za zmínku stojí armádní generál Klápálek, účastník bojů u Tobruku, hokejový trenér a reprezentant Hlinka, kterého jsem měl možnost díky manželům Šimovým poznat blíže a musím konstatovat, že to byl úplně normální chlap, který si na nic nehrál. V neposlední řadě do klubu přijel například televizní komentátor Jaroslav Suchánek. Ten s sebou tehdy přivedl svého malého synka, který je dnes známý bavič. Pamatuju si jej jako velmi slušného chlapce, který by neřekl sprosté slovo ani za nic. V klubu se konala představení se známými herci a zpěváky. Vzpomínám například i na vystoupení Divadla Jára Cimrmana. Velice pěkné byly také plesy různých společenských organizací. U mnohých těchto akcí jsem byl pořadatelem či účinkujícím.

A co Vy a sport?

Jako asi každý kluk jsem začínal s fotbalem a jako záček také s tenisem. Ještě v dorosteneckém věku jsem v České Lípě chvíli koketoval s fotbalem, ale ukázalo se, že mým sportem číslo jedna bude basketbal, ten jsem hrával v České Lípě i Liberci. V té době jsem ještě rekreačně hrál volejbal a bláženou. První rok na vojně jsem měl díky basketbalu trochu více výhod a úlev, ale potom už pomalu začala vítězit hudba a lenost. Basketbal jsem přestal hrát také proto, že jsem si záhy po mém přestěhování do Vilémova uvědomil, že si jej tady ani v nejbližším okolí nezahraji.

A tak mi zbyl jen volejbal. Parta nás nadšenců dlouho udržovala hřiště pro volejbal mezi starými bytovkami v blízkosti staré tkalcovny. Po nějakém čase přišla na řadu úprava původního hřiště, kde hrávali, jak jsem byl informován, ještě dříve narození než jsem já. Dnes zde stojí krásné víceúčelové hřiště u sportovní haly. Po dostavbě haly jsem zase občas držel tenisovou raketu.

Folklorní uskupení Vozvi. Povězte nám něco o něm. Kdo vymyslel tento název?

Jako záček školou povinný jsem navštěvoval hudební školu, obor klavír. V pubertě jsem nicméně zjistil, že tím dívky příliš nenadchnu – těžko k táboráku tahat piano. A tak jsem začal úspěšně provokovat s kytarou. Rybníky Nebák a Vidlák v Českém ráji musely strpět

moje tři akordy na kytaru. Na průmyslovce jsme se potom ještě občas se spolužákem pokoušeli okouzlit okolí hraním a zpěvem.

V našem prvním vilémovském bydlišti byl můj soused pan Smělík, který dobře ovládal hru na kytaru. Přibrali jsme třetího do party, Mílu Kotrabu, ten zase uměl zpívat. Právě s Mílou jsme byli jako nerozluční bratři. Jednou mi řekl, ať ho naučím na kytaru, a potom na ní uměl lépe než já. Čtvrtým členem naší party byl pan Mirek Žembery. Vzpomínám si, jak nás jednou bavil tím, že při cestě autobusem, ještě s druhou kapelou, hrál na kytaru a na všechny vymýšlel z fleku humorné texty písničky.

ZDROJ: FRANTIŠEK ČERMÁK

Začali jsme hrát a zpívat především country melodie, které byly jak pěvecky, tak i hráčsky nenáročné a vlastně jsme způsobili svým prvním vystoupením před oponou jeviště v závodním klubu vznik hudební skupiny. Tato čtyřčlenná sestava vydržela od začátku až do konce kapely. Vedle naší trvalé čtyřky si s námi v průběhu let zahráli buď krátce, nebo v delším časovém úseku, dalších deset osob.

ZDROJ: FRANTIŠEK ČERMÁK

Nikdy jsme neměli žádné vysněné mety, chtěli jsme se především bavit. O tom svědčí i například to, že se, vzhledem k velkému věkovému rozdílu, rozpadla spolupráce s výborným houslistou z Velkého Šenova, který byl učitelem na základní škole. Byl mezi námi věkový rozdíl a jemu za krátko došlo, že nám nejde jen o hraní, ale chceme se hlavně bavit. Proto musel dojít ke stejnému závěru jako my, a to, že nám to spolu nepůjde. Při různých vystoupeních jsme měli možnost „mihnout se“ vedle známějších herců a zpěváků. Milé bylo například to, když nás požádal pan Prachař, známý z Krkonošských pohádek, jestli si s manželkou a dětmi k nám mohou přisednout. Myslím, že to bylo v Doubici u ohničku.

Co se týče vzniku názvu kapely, který je zkratkou pro „Volové z Vilémova“, ten nás napadl asi po nějaké debatě, ne že by ho vymyslel

jeden člověk. K nezkrácenému názvu mám humornou historku, a to, když už jsme se stali trochu známějšími, doplnili jsme potřebné hráčské obsazení, musel tehdy předseda závodního klubu vysvětlit kulturní komisi v Děčíně, že skupina vznikla zkrácením názvu „Vokální skupina z Vilémova“, jinak bychom si tolik určitě nezahráli. Tehdy bylo nutné, aby vedle přehrávek měla skupina i kapelníka. Navštěvoval jsem proto zhruba rok výuku hudební teorie a složil kapelnické zkoušky. Za úspěch považuji vystoupení nás, amatérů z Vilémova, na Zahradě Čech v Litoměřicích, nebo na tehdy pro kraj významné hudební události, Děčínské kotvě.

„Kdyby žil Míla Kotraba, hráli bychom spolu ještě dnes.“

A ještě mám jednu, celkem kuriózní vzpomínku: Vhledem k žánru byl naším známým jeden z nejvýznamnějších interpretů české country hudby, Michal Tučný. Jednou hrál se svou kapelou Fešáci u nás ve Vilémově a ptal se mne, kde ten den hrajeme my. Odpověděl jsem mu, že v Lobendavě. Dopadlo to tak, že hrál v Lobendavě s naší bandou na klávesy, přičemž já a Míla Kotraba jsme se snažili zpívat jeho písničky. Naše skupina skončila tuším kolem roku 1982. Důvodem byla částečně tzv. ponorková nemoc, ale také i jiné zájmy některých z nás, včetně mé osoby. Myslím si ale, že kdyby žil Míla Kotraba, hráli bychom spolu ještě dnes.

Zmínil jste se, že jste se stal, někdy v době výstavby tělocvičny, vedoucím strojního závodu ve Velkém Šenově. Povězte nám o této anabázi včetně působení ve firmě Tratec.

Vedoucím strojírenského závodu STAP ve Velkém Šenově jsem se stal zhruba v roce 1983. Setkal jsem se tam s mnoha šikovnými a odborně zdatnými lidmi. Hodně jsme spolupracovali s již nežijícím Janem Lemfeldem, který pro náš závod, vzhledem k výkonu své funkce ve STAPu, zajistil spolupráci se švýcarskou firmou Jakob Müller při výrobě jehlových stavů. Personálně byl velmi dobře obsazen i truhlářský provoz firmy. Vzhledem k úrovni truhlářů bylo možno snadno měnit výrobní sortiment podle požadavků zákazníků, v té době již poměrně často pro odběratele mimo STAP.

Po roce 1989 jsem měl zájem udržet výrobu v Šenově a na Ministerstvo průmyslu jsem předložil záměr vytvořit akciovou společnost. Vzhledem k lukrativnímu odbytu od firmy Jakob Müller byl však přijat protínávrh pana Jana Lemfelda na vznik společnosti s ručením omezeným. Do doby odchodu do

důchodu jsem byl společníkem a vykonával funkci jednatele. Pro větší ochranu firmy v ekonomických záležitostech jsem v počátečním období nové éry firmy ještě absolvoval školení daňových poradců. Do důchodu jsem odcházel v roce 2006.

Stýkáte se s některým z přátel či kolegů ještě dnes, po letech?

Vzhledem k mému věku mi již příliš přátel ve Vilémově nezbylo. Hodně společných zážitků mám s mým vrstevníkem, panem Pappertem. Z té o něco mladší generace zase s panem Zdenkem Raichartem. V poslední době si mám o čem povídat s Liborem Sklenářem. Jsem rád i ve společnosti o generaci mladších přátel, se kterými jsem si občas v minulosti zahrál tenis.

Můžete na závěr zhodnotit, co se Vám na současném Vilémově líbí a co naopak nikoliv?

Líbí se mi rozumné zastupitelstvo se starostou, kteří řeší především problémy vesnice a je viditelné jejich úsilí maximálně vylepšit podmínky života obyvatel Vilémova. Co mne naopak mrzí je zdevastovaná budova závodního klubu STAPu. Byl to nádherný stánek kultury ve vesnici s potřebným zázemím. Sál byl akusticky určitě nejlepší ve Šluknovském výběžku.

Ing. Zdeněk Maier

ZDROJ: FRANTIŠEK ČERMÁK

ZDROJ: FRANTIŠEK ČERMÁK

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML

MALÉ OHLÉDNUTÍ ZA AKCÍ „ZASAĎ SI SVŮJ STROM“

V sobotu 24. dubna letošního roku jsme měli společně možnost přiložit ruku k dílu v rámci akce, kterou jsme pracovně nazvali „Zasaď si svůj strom“. Tak trochu symbolicky jsme termín pro výsadbu nových stromů v naší obci naplánovali v týdně, kdy se celosvětově slavil Den Země. Společně s Vámi, kdo jste nás přišli ke sportovní hale podpořit, jsme tak pomohli naší přírodě v její obnově.

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML

Již od pátečního dopoledne u naší sportovní haly čekalo na zasazení celkem 49 nových stromů, které, jak doufáme, až povyroستou, vytvoří tak nový park a poslouží ke zkrášlení místa k aktivnímu i pasivnímu odpočinku všech obyvatel naší obce. Skladba vysazených stromů je rozmanitá. V budoucnu nám budou svými korunami poskytovat ochranu před větrem a sluncem buky lesní, duby zimní i letní a lípy srdčité. Doplnovat je budou javory kleny a z ovocných stromů meruňky.

V budoucím parku, kde se již nachází dětské hřiště, právě vrcholil poslední terénní úpravy a doplnění dalších prvků v tomto místě pro relaxování. Bude zde mimo jiné i větší odpočinkový altán, cesty z udusaného materiálu budou sloužit například dětem k projížďkám na tříkolkách, nebo kolech. Pro větší děti zde bude vybudováno další malé workoutové hřiště atd.

Kromě prostoru u sportovní haly probíhala výsadba stromů i na svahu pod mateřskou školou. Z celkového počtu 49 vysazených stromů bylo 11 z nich zasazeno právě zde. Tyto stromy tak v budoucnu dotvoří revitalizaci tohoto prostoru, která zde v nejbližší době bude probíhat.

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML

Akce „Zasaď si svůj strom“ započala v sobotu ráno a my jsme hned na jejím počátku byli velmi mile potěšeni, kolik z Vás přišlo i se svými

mi dětmi, prarodiči, nebo přáteli. Celá akce se nesla v pohodovém a pozitivním duchu, a i když nám počasí moc neprálo, co se venkovní teploty týkalo, nikomu z nás to nevadilo. Byli jsme, kromě lopat a hrábí, vyzbrojeni teplými nápoji a upřímnou chutí zapojit se do této smysluplné akce.

Dobrý pocit z výsadby nové zeleně umocnila i skutečnost, že výsadbu 31 stromů v naší obci podpořila částkou 113 600,- Kč Nadace ČEZ v rámci svého grantu „Stromy“. Pro naši obec s cca 890 obyvateli je takzvaně každá koruna dobrá. Podpory Nadace ČEZ si velice vážíme.

Závěrem mi dovoluji poděkovat jménem obce Vám všem, kteří jste se k nám přidali a pomohli tak udělat malý kousek naší obce hezčím místem pro život. Děkujeme! Věříme, že tato vydařená akce nebyla poslední, a že všechny zasazené stromy budou dobře růst a sílit.

Gabriela Trojanová
místostarostka obce

Most byl postaven v období 1903–1904 pražskou stavební firmou Franz Schön & Söhne. Viadukt byl v 80. letech 20. století zesílen a v roce 2009 byl celkově rekonstruován. Celková délka mostu je 217,3 metru. Krajní část viaduktu tvoří kamenné opěry s malými oblouky. Pět polí po 38 metrech a celkové délce 190 metrů tvoří nýtovaná přímo pásavá příhradová mostová ocelová konstrukce s horní

mostovkou. Ocelová konstrukce je položena na čtyřech kamenných sloupech o výšce 12 až 38 metrů.

V březnu 2020 byla zahájena jeho velká rekonstrukce, jejíž hlavním cílem je výměna původní, již nevyhovující, ocelové konstrukce. Součástí je sanace spodní stavby a úprava železničního svršku. Od rekonstrukce si hlav-

ní investor projektu - Správa železnic - slibuje mimo jiné i zvýšení kvality a bezpečnosti v oblasti osobní dopravy, odstranění omezení rychlosti z důvodu nevyhovujícího stavu mostu a snížení vlivu stavby na životní prostředí.

Zdroje:
<https://vilemovskyyviadukt.cz/>
https://decinsky.denik.cz/zpravy_region

Harmonogram prací:

- 03. — 09. 2020 - Sanace pílířů spodní stavby
- 07. — 12. 2020 - Výroba nových ocelových konstrukcí
- 10. 2020 – 03. 2021 - Návoz a předmontáž ocelových konstrukcí
- 04. – 07. 2021 - Nové přechodové oblasti za opěrami
- 04. – 08. 2021 - Dokončovací práce, úprava terénu

Skutečnost:

- 06. 03. 2020 - Práce byly zahájeny
- 06. — 07. 2020 - Nové úložné prahy
- 07. — 09. 2020 - Zpevnění svahu u opěry
- 04. – 07. 2021 - Výměna konstrukcí v hlavní výluce
- 07. 2021 - Montáž a úprava kolejového svršku
- 08. 2021 - Ukončení prací

ZDROJ: LUKÁŠ MICHALCIN

UKLIĎME ČESKO – UKLIĎME VILÉMOV

Integrované centrum ve Vilémově se zapojilo do celorepublikové dobrovolnické úklidové akce s názvem Uklidme Česko, která se v naší zemi těší stále větší popularitě. Akce je závislá na aktivní účasti veřejnosti, která v roli místních organizátorů připravuje úklidy v konkrétních lokalitách pro dobrovolníky, s nimiž pak společně vybrané místo uklidí.

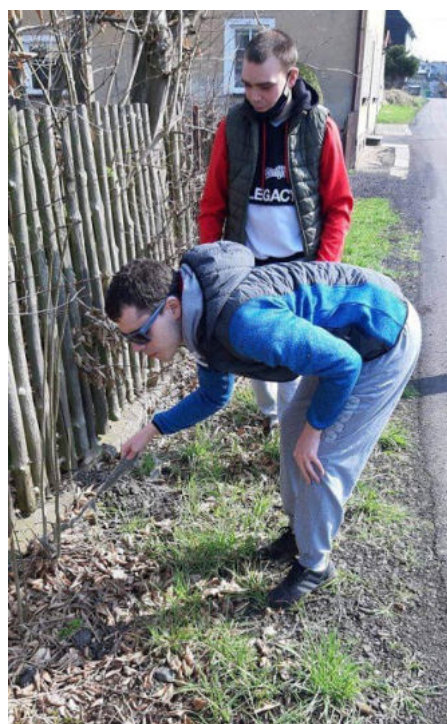

ZDROJ: HANDPRO S.R.O.

Letošní oficiální datum bylo stanovené na 27. 3. 2021. Vzhledem k pokračující epidemiologické situaci se tento ročník nepořádaly akce hromadně, ale každý z účastníků se na trasu úklidu vydal samostatně. Úklidové akce po celém Česku pak probíhaly do konce dubna.

Integrované centrum se na svůj úklid vydalo v krásný jarní a sluneční den. Podle předem připravených mapek se posléze každá domácnost vydala na jinou stranu Vilémova. Trasy byly pečlivě vybrané, aby je mohli ab-

solvovat i imobilní klienti. Zpravidla vedly místy, která jsou hojně navštěvována obyvateli Vilémova.

ZDROJ: HANDPRO S.R.O.

Každému středisku byl přidělen černý pytel s označením. Klienti spolu s pracovníky na-

cházel různé poklady od igelitových sáčků, plastového odpadu, lahví od piva a jiných. Odpad byl posléze rozříděn na směsný, plastový a skleněný.

ZDROJ: HANDPRO S.R.O.

Celkově se první ročník akce velice vydařil. Klienti svým přičiněním ulehčili Matce Přírodě od přebytečných odpadků a nečistot a pomohli k tomu, aby obec Vilémov, ve které žijí, byla i nadále krásným a čistým místem pro život.

Integrované centrum pro osoby se zdravotním postižením Horní Poustevna

Oblast Vilémov
Handpro s.r.o.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

HLEDÁNÍ ZTRACENÉHO ČASU

Na úvodní fotografii k dnešnímu článku rubriky Hledání ztraceného času je vidět budova Vilémovské základní školy a prostranství před ní. Na fotografii jsou vidět dva pomníky na stranách příjezdové cesty ke škole. Levý pomník byl věnovaný vojákům z Vilémova, kteří padli v první světové válce. Na pomníku byl uveden nápis Unseren Söhnen – Naším synům. Druhý, méně nápadný pomník, byl věnovaný Vilémovské básničce Theresii Hentschel. Theresia Hentschel je další významnou vilémovskou osobností, kterou si v této rubrice představíme.

Theresie Hentschel, rozená Heine, se narodila vilémovskému pekaři Josefu Heine a Theresii Heine 6. května 1813. Rodný dům byl původní č.p. 61 stávající v blízkosti dnešní samoobsluhy. Později k Theresii přibyli ještě tři mladší sourozenci. Rodina nebyla příliš majetná, a tak musela Theresie mimo péči o mladší sourozence ještě pomáhat v otcově pekárně. Výuka v té době byla zaměřena na čtení, psaní a domácí práce. Výuka počtů byla placená a na to rodina neměla prostředky. Svůj rozhled a vzdělání musela Theresie dohnat samostudiem a vlastní pílí. Roku 1833 se provdala za Ignaze Hentschela, se kterým měla tři děti. V prvních letech manželství byli zkušeni velkou chudobou a poté ještě ranou osudu, protože jedno z dětí bylo hluchoněmé. V té

ZDROJ: ROBERT MEDER, LEBEN UND AUSGEWÄHLTE WERKE DER VOLKSDICHTERIN THERESIA HENTSCHEL

době to byl pro dítě i rodinu velký handicap.

Theresie Hentschel byla i přes své těžké rodinné poměry, nebo právě díky nim, velmi empatická a snažila se pomáhat. Pro radost svému okolí skládala básně, které sklízely vel-

ký úspěch. Velkou pomoc uskutečnila v zimě na přelomu let 1877 a 1878. Básnickou výzvou učinila sbírku pro raněné vojáky z fronty na Bosně. Její tvorba nebyla jen básnická, ale i dramatická. Psala divadelní hry, pro které dokonce navrhovala i kulisy. Představení byla hrána ve Vilémově ochotnickým sborem. Představení byla velmi oblíbená a vyhlášená široko daleko. Výnosy z představení byly věnovány potřebným rodinám a pro obecně prospěšné investice. Její manžel Ignaz byl dvanáct let starostou obce a s jeho pomocí se jí podařil největší počín pro Vilémov. Z divadelních představení se Theresii Hentschel podařilo získat finance na veřejné osvětlení v obci. Poprvé se pouliční osvětlení ve Vilémově rozsvítilo na Štědrý den roku 1875. Nebylo v celé obci, jak ho známe dnes, ale jen pár světel na hlavní cestě. Na svou dobu to byl velký pokrok, protože elektrické osvětlení bylo zavedeno až v roce 1899. Theresie Hentschel byla pro celou obec velkým přínosem a byla velmi uznávanou občankou obce, zemřela 15. června 1888. Po její smrti byla na rodný dům okresním předsedou věnována pamětní tabule. Po zbourání původního č.p. 61 v roce 1920 byla tabulka přemístěna ke škole na nově vzniklý pomník. Slavnostní odhalení proběhlo 7. srpna 1921.

ZDROJ: ROBERT MEDER, LEBEN UND AUSGEWÄHLTE
WERKE DER VOLKSDICHTERIN THERESIA HENTSCHEL

Ačkoliv byla Theresie Hentschel apolitická a snažila se pomáhat potřebným, byl její pomník i pomník padlým z první světové války necitlivě odstraněn. Pokud někdo z pamětníků-čtenářů ví, kam byl pomník odklizen, prosím o kontaktování redakční rady VN nebo zástupců obce. Možná by se dala zachránit alespoň památeční tabule. Básnická tvorba Theresie Hentschel byla zejména o přírodě, místní krajině a místním folklóru. Originál básně Die letzte Rose - Poslední růže pro čtenáře VN do češtiny přebásnila #neviditelnabasnicka.

Ing. Martin Klinger

Die letzte Rose

An einen Freund

Sobald bei trübem Regenwetter

Herbstwind streut die falben Blätter,

Wird's bang und traurig im Gemüt.

Wie Nachhall längst entschwund'ner
Freuden

Däucht's uns, wenn lieblich und
bescheiden

Dann noch ein einsam Röslein blüht.

Nicht ungepflückt sollst du verblüh'n!

An Freundes Herzen sollst du glüh'n,

Bis daß dein letzter Hauch verweht;

Und noch bei deinem Blätterfallen

Soll ihm der Trostgrund widerhallen,

Daß alles Schöne neu ersteht.

Poslední růže

Příteli

Za deštivého počasí podzimní vítr trousí
barevné listy,

zasévá ponurou úzkost a smutek do naší
mysli.

Pak překvapení jsme dozvukem té
radosti dávno zmišlené,

tou skromně kvetoucí krásou poslední
růžičky osamělé.

Není Ti souzeno dokvést a zmizet
neutržena ty růže,

máš hřát srdce přítelovo do posledního
svého dechu.

Buď útěchou a vírou, že vše krásné znovu
vzniknout může,

i kdybys s větrem ztratila pro něj všech
svých květů.

ZDROJ: ROBERT MEDER, LEBEN UND AUSGEWÄHLTE
WERKE DER VOLKSDICHTERIN THERESIA HENTSCHEL

LUŽICKOHORSKÝ RYCHLÍK

PRAHA - ČESKÁ LÍPA - JEDLOVÁ - MIKULÁŠOVICE

Vlak jezdí o víkendech a svátcích do 31. října.

Ve vlaku platí jízdní doklady OneTicket (státní tarif), v příslušných úsecích též jízdní doklady PID a DÚK.

Ve vlaku lze přepravovat kola.

O aktuálním řazení barového vozu se informujte na www.kzc.cz.

Praha-Vršovice	8 48	Mikulášovice dol.n.	15 10	Svor	11 55	Staré Splavy	17 10
Praha hl. n.	8 59	Mikulášovice střed	15 16	Nová Huť v Lužických h.	12 03	Doksy	17 21
Praha-Vysočany	9 07	Brtníky	15 28	Jedlová	12 07	Bezděz	17 32
Praha-Kbely	9 16	Panský příj.	15 34	Chřibská	12 13	Bělá pod Bezdězem	17 43
Praha-Čakovice	9 22	Panský odj.	15 38	Rybníště	12 19	Bakov nad Jizerou	18 04
Neratovice	9 39	Krásná Lípa příj.	15 48	Krásná Lípa město	12 22	Mladá Boleslav hl.n.	18 13
Všetaty	9 50	Krásná Lípa odj.	15 54	Krásná Lípa příj.	12 26	Všetaty	18 40
Mladá Boleslav hl.n.	10 19	Krásná Lípa město	15 57	Krásná Lípa odj.	12 37	Neratovice	18 49
Bakov nad Jizerou		Rybníště	16 01	Panský příj.	12 46	Praha-Čakovice	19 12
Bělá pod Bezdězem		Chřibská	16 05	Panský odj.	12 47	Praha-Kbely	19 15
Bezděz	10 48	Jedlová	16 16	Brtníky	12 52	Praha-Vysočany	19 23
Doksy	11 05	Nová Huť v Lužických h.	16 20	Mikulášovice střed	13 03	Praha hl.n.	19 30
Staré Splavy	11 08	Svor	16 29	Mikulášovice dol.n.	13 09	Praha-Vršovice	19 43
Č.Lipa střeňnice	11 36	Nový Bor	16 40				
Nový Bor	11 48	Česká Lípa střeňnice	16 51				

Výzva pro občany Vilémova - možnost bezplatné výpůjčky kompostéru na bioodpad

Vážení občané,

obec Vilémov má nyní k dispozici kompostéry na bioodpad pro Vás, kteří vlastníte v naší obci nemovitost, a to zcela zdarma.

Podmínky: Obecní úřad uzavře se zájemci smlouvu o výpůjčce a kompostér jim bude po dohodě dovezen. Bezplatná výpůjčka je na dobu 5 let, poté je kontejner přenechán nájemci do vlastnictví zdarma.

V případě, že Vás naše výzva oslovila, kontaktujte paní Šárku Jahodovou, tel.: 731 107 688.

Děkujeme, vedení obce.

Víkendové spojení Trilex do Liberce

T9 Liberec – Zittau – Varnsdorf – Mikulášovice dolní nádraží ↓ T9

Die Länderbahn GmbH DLB, organizační složka, Nádražní 830, CZ-463 34 Hrádek nad Nisou
www.trilex-online.cz, www.trilex.de, Tel. +420 484 800 595, +49 89 5488897-25

km	Zug	TL
0	Liberec	20971
9	× Chrástava-Andělská Hora	7 58
11	Chrástava	8 07
13	× Chrástava	8 07
13	× Bílý Kostel nad Nisou	
17	× Chotyně	
20	Hrádek nad Nisou	8 15
	Hrádek nad Nisou	8 16
27	Zittau	8 25
	Zittau	8 26
33	× Mittelherwigsdorf	
37	× Hainewalde	
41	Großschönau (Sachs)	8 37
	Großschönau (Sachs)	8 37
45	Varnsdorf	8 41
	Varnsdorf	8 42
48	× Dolní Podluží	8 46
51	× Jiřetín pod Jedlovou	8 50
53	× Horní Podluží	8 53
56	Rybníště	8 58
	Rybníště	9 02
59	× Krásná Lípa město	
61	Krásná Lípa	9 08
	Krásná Lípa	9 19
64	× Zahrady u Rumburka	9 23
66	Panský	9 29
	Panský	9 29
68	× Brtníky	9 32
72	× Mikulášovice horní nádraží	9 38
75	× Mikulášovice střed	9 42
78	Mikulášovice dolní nádraží	9 49

1 od 1.V. do 31.X., jen v sobotu a v neděli
 4 jede 2. – 5.IV. a v sobotu a neděli od 10.IV. do 31.X.
 × zastávka na znamení nebo požádání
 o příjezd

km	Zug	TL
0	Mikulášovice dolní nádraží	20974
3	× Mikulášovice střed	16 01
6	× Mikulášovice horní nádraží	16 05
10	× Brtníky	16 10
12	Panský	16 16
	Panský	16 21
14	× Zahrady u Rumburka	16 26
17	Krásná Lípa	16 32
	Krásná Lípa	16 34
19	× Krásná Lípa město	16 36
22	Rybníště	16 40
	Rybníště	16 44
25	× Horní Podluží	16 48
27	× Jiřetín pod Jedlovou	16 50
30	× Dolní Podluží	16 55
33	Varnsdorf	16 59
	Varnsdorf	17 00
37	Großschönau (Sachs)	17 04
41	× Hainewalde	17 08
45	× Mittelherwigsdorf	17 11
51	Zittau	17 17
	Zittau	17 17
58	Hrádek nad Nisou	17 18
	Hrádek nad Nisou	17 27
61	× Chotyně	17 33
65	× Bílý Kostel nad Nisou	17 35
67	Chrástava	17 39
	Chrástava	17 44
69	× Chrástava-Andělská Hora	17 46
71	× Machnín hrad	17 48
72	× Machnín	17 49
78	Liberec	17 55

1 vom 1. Mai bis 31. Okt. nur Sa und So
 4 nur 2. – 5. Apr sowie Sa und So vom 10. Apr bis 31. Okt
 × Halt auf Verlangen
 o Ankunft